Írta: Administrator
2012. április 01. vasárnap, 12:26 -

MÁRIA ANYA ÜZENETEI A MAGYARJAIHOZ

(2008. FEBRUÁR 14.)

1. rész

Drága Gyermekeim, Magyarjaim !

Most, hogy nemsoká holdatok teljesen elbújik a látszatban, és az Atyával megszenteli az új együttléteteket, az új életszeretet áramlatát küldi felétek az elemi valóságotokba, ne aggódjatok, mint azt régen tettétek, hogy elhagytak Titeket, vagy bármiféle hiányt is szenvednétek, a további utatokon. Valójában ezen a napon kezdődik az isteni vizek szétöntése földeteken, hogy ez az év termékennyé tudjon válni általatok. Tudjátok meg, ti teszitek azzá, amivé gondoljátok és érzitek, és nem egy fölöttes hatalom fog bennetek igazgatni.

Most az Önállóságot tanuljátok, mintha a háttérben nem lenni senki, aki fogná a kezetek.

A csodák akarnak egyesülni bennetek, az a rengeteg óhaj, amit felhalmoztatok, a múlt századokban, s mintha a kérésetekre nem kaptatok volna választ.

A válaszok mindig is bennetek voltak, a szent szívetekben, amely sokáig takart volt, mert tele voltatok félelemmel, hogy tiszta érzéseitekkel, sebezhetővé váltok.

Nagyon sok ilyen levelet kaptam tőletek, s mindhiába válaszoltam meg azokat, ezer alakban, azt csak kevesetek tudta, felmérni. De eljött feltámadásotok ideje, és azon országé, amelyet kezembe tettetek, szeretett népemé is, melyet annyian jövendöltetek meg.

Drága Gyermekeim, Tisztaszívűek!

A Királynőtök vagyok, mert azzá tettetek, az istenek szeretett Asszonya, minden népek reménysége, Atyátok örök szerelme, Koronátok fényezője.

Mindvégig hűséggel kísértem sorsotokat, amely oly nehézségekkel volt teljes, amikor járni tanultátok a létezést. Felnőttetek Gyermekeim és sorsotokat, íme kezetekben visszaadom. Kristályi férfivé, és lányasszonnyá serdültetek és érettetek meg. Már csak kísérőtök leszek, büszkén rátok, amint az Anya átsegíti övéit a Fénybe.

Magyar Szépeim!

Vállalásotokat és vallomásotokat bevégeztétek, míg más népeim jöttek-mentek, de ti rendületlenül maradtok. Mielőtt még érkeztetek volna, a sűrű megmérettetésben, akartátok, hogy le legyen pecsételve szívetekben a sorsotok, hogy a világ legzordabb helyét befényezzétek, az otthonrólvalóval, s ugyanígy az isteni szeretet és megértés számos örvényét és ösvényét is, amelyet Ti szent helyeknek tartatok fenn. Földetek végleges éteri formáját, az

akkori koponyák hegyéről nyerte el, formátumba, amely helyeteket is megjelölte. Van egy keresztje rajta, amelyben a Fényhegyetek dobbanásaiban futnak össze mindenfelől a sugarak, minden, ami voltatok, amik vagytok, és minden ami megvan, a lehetséges minden. Ott, ahol az idő és tér keresztje megváltást vet rátok, és minden más népemre, akikkel ha nem is azonosultatok, de éppúgy a testvérnépeitek, és ők ugyanabban a szeretetben vannak, az isteni gondoskodás oltalmában.

Tudjátok meg, a Ti koronátok, az Istennő szent méhe volt, abba lett tartva meg igazságotok, korábban, mint fénybúra létezett, s amint a magatokról szóló tudásotok el-elaludt, az úgy vált láthatóvá és megfoghatóvá. És ebben a szent méhben, ti mindig tisztán meg tudtatok maradni, mégha szerepetek által jövő végzetek, oly sok vért és tragédiát vázolt. A Szellemmel így volt kapocs közvetlen, általam, aki a formáját megadta nektek, magatokról. És most a Ti királyságotok jön el, egyenként felkent uraságai, és úrnői az isteni akaratnak, és reménységnek. És az Ittlévőknek, a maradóknak, és a távozóknak, mind-mind felkínáljuk lélektől-lélekig, mert az sorsotok szerint is megillet bennetek. A Felemeltetésetek megédesítése lesz, azon a szent napon, amikor isteni megtestesülésetek tudatába avatjátok be önmagatokat általa. Önmagatokkal, a bennetek létező örök krisztusi élet igéivel.

Drága Kárpátiak!

Amikor az eredeti honban voltatok, tudtátok azt a próféciát, hogy egykor eljönnek a szent napok, szent időikkel, és leveszitek álarcaitok, amit a sötétség ellenében vettetek magatokra, hogy a fényesség báljára, mindenikőtök szemtől-szembe tisztán tudjon a fénybe nézni. Az az éjfél már itt van, és vele együtt az új nap hajnala, és rádöbbentek, hogy ti vagytok valóban azok, akik a kristályfényességet a földetekre hoztátok, számos alakban, megszületve-meghalva, és egyre felgyorsítva ezt. Hányszor, de hányszor haltatok, haltatok, de a reménységgel mindig hétszer születettetek.

Azt tettétek, amit Mi csak általatok tudtunk tenni, amikor a terhes kettőség gyönyörű hordozóivá lettetek, hogy az Isteni Elv megértse, önmagát a kettőségben, és ennek regényét, Ti írtátok meg.

És most Szívnemzetem!

Ideje rámutatnom, tiszteletbe tartva döntésetek jogát, amit tőlünk kaptatok, hogy sem félelemnek, se harcnak, se összeesküvésnek ideje már nincsen. Nincsen, ami akadályozná dicsőségetek beteljesedését, és a népek sora is azért lett összekeverve, hogy a fény idejében erősebb kötés legyen majd közöttetek. Az lesz a nagy nap, amikor nem népként viseltettek egymással, hanem testvérként.

A Ti Történelmetek egy álom volt, és abban a sértettek és megöltek, most a kegyelemadók. Azok mind ti voltatok, Angyalok sorai jöttek és mentek, visszatértek. Vagy 100 esztendeje szerintetek, amikor meghallgattak más népek is, akik kérték hogy ébredésüket, nemzetként akarják megtapasztalni. Ezért a magatok véréből és húsából kellett erre áldozni. Ez egy olyan együttérző példáját adta a szellem gyermekeinek, hogy megrendítette a fény birodalmait is. Ez a szeretet áradás, egyik fundamentuma lett az arany galaxisnak, amely most általatok is épül akadálymentesen. Mert mi az aranyotok lényege, az arány, az isteni arány, amely a kisebbik részét úgy azonosítja, a nagyobbjához, mint a mindenségét, a legapróbbhoz..

Nemsoká tudjátok meg, ti nem egy nép, nemzet vagytok, hanem a lelkeknek egy családja, akik néha civódnak egymással, de az ünnep helyre teszi őket a NÉPségben.

A Mindenség Követei vagytok, a legmerészebbek, akik a tökéletesség harmóniájától a legtávolabba, a legosztottabba merültetek le, hogy a megértés gyöngyeit, elhozzátok az Atyának és Anyának, és így lesztek krisztusi gyermekké. A Mindenség Követei vagytok, és legsűrűbben előfordulók, ezen a tájon. MáriaAsszony, tudós, tanító, gyógyító népe, népe Máriának az Istenaasszonynak, akik nemsoká felemelik magukat a békességbe, tündér és táltosvilágaikba. Voltatok a mesékbe bújó legkisebb fiúk, de most egyszerre, átbucskázva vélt magatokon, a Földnek bátyjai és nővérei lettetek. Most mégis úgy érzitek, szorításba kerültetek, mert a sok-sok bölcsnek, akik időtlen idősök, már túlon-túl szűk ez a hely, mert kezdenek emlékezni eredő fényköreikre.

HermészTát népe és Nyilascsillagai!

Teljesítéseteknek célja volt, és vegyétek el azt a történelmi gyászotokból. Áldozatból, magatoknak áldozók, hívunk bennetek, az új lendületbe, hogy azzá legyetek, amik vagytok valójában, és soha senki ne parancsolja azt a bármit meg nektek, hanem sajátokért vállaljatok végre felelősséget.

A Fény Legeslegújabb Szövetségére hív Mária, eggyé egymással, és eggyé velem! A különböztetések korai lezáródtak, most MAGatok a mérce. Oly nemrég még hányszor kiáltottatok kis ördögöket, amikor magatokat magyarázni szükséges volt. De az nincsen, már hiába is gyúrnátok minden este. Az ördögötök, az ellenetek, a félelmeitek mind a fénybe mentek ez új szövetség által, amit mindenikőtök, lényegi magával köttet majd meg.

Mária Vagyok ! MagyarAsszony is Vagyok!

Áldásomat osztom minden leheletetekben!

Nemsoká a Holdistennővel térek vissza, hogy összes eltitkolt titkotokat a napfényre tudjátok fejteni.

El nem múló szerelemmel vagyok irántatok!

MÁRIA ANYA ÜZENETEI A MAGYARJAIHOZ

(2008. FEBRUÁR 14.)

2. rész

Drága Lélekszívűek, Szeretetválasztóim!

Szívetekből nem lett törölve az egymáshoz kapocs, amikor ideérkeztetek. Az, az egy volt, ami szinte megmaradt angyalvalótokból, de azáltal fonódtatok úgy hozzám is. Ahogy mondtam azokaz idők nem úgy jártak, mint még most, és a Ti történetetek egy álom volt, amelyben önön igazságotokat keresitek, mintha a múlt egy útmutató elv lenne. Valójában a múltatok van itt, de nem időben játszik, tettekben próbál meg bennetek. De ezt az életet választók, azért jöttetek, mert akik voltatok a múltban, a mostani valótokkal, az istenség fényét akarjátok, idepalántálni a földetekre. A múltatok kéri a gyógyulásotokat benne, az elengedést, Atyához és Anyához menne szelíden, megmosakodna tisztulna a vízöntő időben általatok.

Megmaradna kitartása, szépséges hű ereje választottjaihoz, az új világ várásának próféciája, fény királyainak példázatai, amik lehetséges jövőtökbe kerülne át, általatok.

Mária és Minden Istenasszony Vagyok!

A jövőtök Most van, már nem írhatja senki, és olyan, amit fogtok választani magatokból.

Ahogy azt ígértem nektek, hogy szólok hozzátok, szólok népemhez, ahogy ha egy emberen szólok is mindegyiken megszólalok, békességét hozom, bölcsességét árasztón, szerettei körében, úgy hívó népemhez is.

Most a Minden Remény Ideje Van. Nézzetek a látszat mögé. Az utolsó meghívás harsonái nemsoká felzengenek.

Ezek nem az ég és tenger zengései lesznek, hanem Bennetek és a Földanyában, aki Szív a Szívemben. Új Fénykórusok felhangjai lesznek, az újra teljes és tiszta isteni tudásé, és azok fogadásáé, a krisztusi ember igézéséé.

Új Szövetségre hívlak bennetek, melegvízi népeim.

A mások uralma alá kerülőket is, vegyék ki szívükből az alávetettséget, mert e fölött nem lehet ítélet, mert az isteneket nem lehet megítélni. A drága másföldre kerülőket is hívom, ha kell kétszer is, mert ők többet próbáltattak meg, mégtöbb fényességet tartani ugyanannyi alatt. Elkerülésetek mellett, az oly sok keserűség, édessé változott, mert a legfénytelenebb pincékbe is megosztottátok az istenségek színeit, a látó vakoknak, a halló süketeknek, a fecsegő némáknak. Úgy kellett élnetek, hogy a másik fényszegény általatok gazdaguljon, és azzal a mennyek is hasonképp gazdagítattak meg. A test Vérek elszakadtak, hogy Új Test Vérekre találtassanak. Ők azok, az elveszettnek hittek, akik, fölkerestek imáikba az, Új és régi testvéreitek, most készen állnak az ezeréves békére. Menjenek, kéz a kézben a népek, egymás szívébe nézve, az ige fordítása nélkül, engedjétek, koronátok alá, eszmélni együtt őket is, az arra vártakat. Azzal a hittel, ami mindig is volt bennetek, mert Budátok újra eszméletre hívta magát, a tetszhalottból lélekzetét vette az ébredésnek és a Shakti erejét kész elfogadni, és KrisztusiKrisnátok zenéjére körtáncot járnak az isteni tavasz gopikái.

A Boldog Anyátok vagyok, az Aranybafoglalt, a Vénusz és az Andromeda is!

Most Minden népemhez szólok és a Honosztó Hunjaimhoz!

Fényként jöttetek az árnyjátékba, akik hírüket számos birodalmunkba beszélik.

Úgy kaptátok meg Mihályunk kardját is, a teremtő erőt, Atilláét, mint mások az Excaliburt, hogy az egy igazság fénye ne hagyjon el bennetek, és az sohase a harcra volt való. És most ezzel az időtök csomóját elvágjuk, mert a Fény Győzött, nem mások igába hajtása által, hanem reményteljes magvainak, a szeretetük megértésével. E sorséleteitek most meg fognak halni, még hétszer hetvenhétszer ebben az utolsó régi évben, és szíriuszi Tur-turotok, az újraszületés lángját leheli ki nektek, akik a porukból újra megélednek. A Fény győzött, s csatára sem volt szüksége, a ti viadalotok volt, kereső önmagatokkal. **A Fény győzött és most tőletek a válaszotokat várja, mert itt semmi nélkületek.**

A Fény türelemmel vár, ahogy országotok is szorító válasz előtt van. Az nem az ember és ember közötti , az nem a népek és népek közötti, azok nem a pártoskodás, és azok nem a hitbéli válaszok között lesznek. A válaszotokat várja: Magatokkal menni, úgy ahogy az van, vagy magatokat keresni, aki úgy van, ahogy, lehet.

Ne aggódjatok, nem kell félnetek, hiszen aki születik az sosem ismeri a félelmet, azt tanítják neki. Most mondom, **országotok sem lesz veszve, hanem az ideájába emeltetik majd vissza, de itt már nem maradhat. Van még 11 Magyarországotok, az összes világokban, és arra várnak, hogy szeressék, gyógyítsák a ti érkezőtöket.** A másik népek országai, a volt országok is egyidőben jelen lesznek, egy darabka földjét sem túrják el a másikaknak, együtt egymásban és mégiscsak külön, széletlenül, árkokon kívül. A 11 szeretetteljes, mely minden írjét ismeri, az isteni tervbe haladás földi fájdalmairól, meg fogja gyógyítani a az elmúltat. Az új időknek mágiája lesz, amikor egy vallomása lesz, az egykori napvallomásúaknak, ahogy Engeditek a Ti Istenasszonyotokat új országotokba, hogy nemcsak anyaszerepét teljesítse be nektek. A legutóbbi fénykirályotok a MÁTKÁS volt, az aki jegyet váltott országával, velem, hogy a női elv a majdani szédült századok után, újra szerelemre fakasszon bennetek az életbe. Igen, azt vetítem nektek, az Aranyasszony az, aki feltétlen

szerelmes az életbe, a minden létezőbe, tárulkozik néki minden pillanatában, és számtalan testben újjászüli önmagát.

Megmaradóim!

Így hát a létetek új küszöbén, a sok áldozást, már hagyjátok el, mert Mi azt nem kérjük el tőletek, mert Ti már a felkentek vagytok. **Ahogy a majáim elmentek a fénybe, hogy magyarjaim megmaradjanak itt nekem, könnyedén vegyétek az utolsó próba erejét.**

A mostani széthúzás, az álca csak, régi birodalmak hangos vitája, melyet mindenik felé sugárzó szeretettel békítetek meg, s nem az avatkozással, mert az osztással erőtök nem áll majd készen. A Szeretet osztása azt lehet, mert mindig ugyanannyi a fény, ha osztod is, az **Egybehit etek lesz az a Szer, ahogy mondanátok, amelynek nem lesz vezére, se temploma**
.
Az a Szer, krisztusi testetekben tartatik, ha jelen vagytok abban, mindenikőtökben, úgy jön el
. Így lesz meg a Ti akaratotok, azonképpen a Földön is, megszabadulva magatok korlátjaitól.

Szerető Fényemet fönntartom rajtatok, Áldjátok meg Egymást, úgy bennem is találkoztok.

A MindenSzív Istennője Vagyok!

Kapta és Átadja: Nász János, Tatabánya, Közös-Ég Lélekcsoport

2008. február 14. 00.15-01.10